

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: BÁRTOVÁ Johana**Obor: Režie-dramaturgie ALD****VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Vít Neznal, Ph.D.****FOTOGRAFICKÝ ZÁZNAM DIVADELNÍHO PŘEDSTAVENÍ**

Bakalářská práce Johany Bártové se, jak je z jejího názvu patrné, zabývá tématem vztahu dvou zcela odlišných médií - divadelní fotografie a divadelního představení. Velmi taktně v ní tak Bártová spojuje své dva hlavní zájmy - divadlo, jehož režii studuje na DAMU a divadelní fotografii, které se dlouhodobě prakticky věnuje a vystudovala ji na střední grafické škole Hellichova. A musím přiznat, že mi takový přístup přišel pro závěrečnou práci bakalářského stupně studia hned na začátku vhodně zvolený.

Téma je to ovšem poměrně náročné, vyžaduje erudici jak na straně divadelní teorie, tak i fotografie. Proto se Bártová rozhodla, a podle mého názoru správně, že si téma částečně zúží a bude se soustředit především na fotografický záznam vlastní inscenace Nejmenšího ze Sámů. I přes to ale nebylo možné zcela pominout alespoň základní teoretické vymezení fotografie i představení. Bártové se to částečně podařilo, byť jí některé podstatné rysy obou médií stále drobně unikají, resp. je nedokáže vždy zcela důsledně domyslet a následně vztáhnout k analyzované praxi. Mám na mysli například to, jaké důsledky má pro rozlišení mezi oběma médii skutečnost, že v případě (divadelní) fotografie je divák v kontaktu pouze a jen s obrazem, kdežto v představení dochází k živému, bezprostřednímu kontaktu 1:1, jinými slovy k setkání živého s živým, a divák je zde v podstatě spoluvůrcem média. To jsou ale nároky, které přesahují požadavky na bakalářskou práci a věřím, že pokud se bude Bártová tématu i nadále věnovat, může tyto nedostatky v dalším výzkumu napravit.

Z mého pohledu je ale zásadní, že Bártová přistupovala k oběma médiím jako svébytným, tj. vnímala, že každé z nich vytváří nezávisle na druhém vlastní svébytné dílo. A byť se tento poznatek může jevit banální, v rámci

pedagogické praxe se nezdá se setkávat s názorem, že divadelní fotografie pouze parazituje na divadle a ocitá se tak v situaci, která například byla divadlu vlastní ještě třeba na přelomu 19. a 20. století (a občas je tomu tak i dnes), kdy bylo považované za jakousi prodlouženou ruku literatury.

Práci také velmi pomohlo srovnání vlastní fotografické zkušenosti s tvorbou jiných fotografií (opřené o krátké rozhovory) a především rozbor jejich fotografií Nejmenšího ze Sámů. Díky tomu tak práce nepůsobí programově, a naopak ukazuje šíři možností fotografického záznamu.

Celkově hodnotím vedení práce pozitivně, Bártová se tématu poctivě věnovala, svůj výzkum i přes koronavirovou krizi průběžně konzultovala, doplňovala si základní literaturu a zapracovávala jednotlivé připomínky.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

V Praze, dne 2. 6. 2020

MgA. Vít Neznal Ph.D.

.....
p o d p i s

